

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 21 października 1963 r.

Nr 78

TRESC:

Poz.:

ZARZĄDZENIA:

- 384 — Ministra Finansów z dnia 3 października 1963 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Powszechnej Kasy Oszczędności 665
- 385 — Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 29 sierpnia 1963 r. w sprawie uprawiania żeglugi przez statki turystyczne i sportowe na śródlądowych drogach wodnych 666

384

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 października 1963 r.

w sprawie szczegółowego zakresu działania Powszechnej Kasy Oszczędności.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o prawie bankowym (Dz. U. Nr 20, poz. 121), § 1 uchwały nr 11 Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1961 r. w sprawie ustalenia podstawowych zadań Powszechnej Kasy Oszczędności (Monitor Polski Nr 9, poz. 51) oraz zgodnie z §§ 2, 4 i 11 statutu Powszechnej Kasy Oszczędności (Monitor Polski Nr 9, poz. 12) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powszechna Kasa Oszczędności, zwana dalej „PKO”, gromadzi i obsługuje wkłady oszczędnościowe oraz wystawia książeczki oszczędnościowe na te wkłady.

2. PKO ma prawo wystawiać książeczki oszczędnościowe na wkłady oprocentowane lub premiiowe.

3. Posiadaczem wkładów na książeczkach oszczędnościowych PKO może być:

- 1) osoba fizyczna o pełnej zdolności do czynności prawnych oraz osoba małoletnia lub ubezwłasnowolniona, o ile nie sprzeciwi się temu jej ustawowy przedstawiciel, władza opiekuńcza lub kurator,
- 2) osoba fizyczna, będąca cudzoziemcem dewizowym, o pełnej zdolności do czynności prawnych, jeżeli przebywa i zatrudniona jest w Polsce na podstawie umowy o pracę lub wykonuje przemysłowe, rzemieślnicze, rolnicze lub handlowe zajęcia zarobkowe albo usługi na podstawie uprawnienia udzielonego jej przez właściwe organy administracji państwowej i uzyska zezwolenie dewizowe,
- 3) krajowa organizacja polityczna, zawodowa i społeczna uprawniona do lokowania wolnych środków pieniężnych na książeczkach oszczędnościowych z mocy przepisów wydanych na podstawie art. 10 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 215).

§ 2. PKO rozwija i umacnia w społeczeństwie zrozumienie dla społeczno-gospodarczego znaczenia oszczędności pieniężnych oraz współdziała w tym zakresie z instytucjami i organizacjami, a w szczególności ze spółdzielniami oszczędnościowo-pożyczkowymi i pracowniczymi kasami zapomogowo-pożyczkowymi.

§ 3. PKO przy współudziale i pomocy nauczycielstwa organizuje szkolne kasy oszczędności z tym zastrzeżeniem, że w szkołach, które znajdują się na terenie działania spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych i w których nie ma szkolnych kas oszczędności PKO, szkolne kasy oszczędności

organizują te spółdzielnie. Ogólną działalność organizacyjną wśród młodzieży szkolnej w zakresie oszczędzania koordynuje centrala PKO w porozumieniu z Zarządem Związku Spółdzielni Oszczędnościowo-Pożyczkowych.

§ 4. PKO otwiera i prowadzi rachunki bieżące dla:

- 1) osób fizycznych o pełnej zdolności do czynności prawnych, osób fizycznych będących cudzoziemcami dewizowymi, które odpowiadają warunkom określonym w § 1 ust. 3 pkt 2, oraz jednostek gospodarki nie uspołecznionej, z wyjątkiem jednostek korzystających z kredytów w innych bankach lub w spółdzielniach oszczędnościowo-pożyczkowych,
 - 2) banków dla rozliczeń pomocniczych,
 - 3) pracowniczych kas zapomogowo-pożyczkowych, kas wzajemnej pomocy i innych kas koleżeńskich,
 - 4) organizacji politycznych, zawodowych, społecznych i innych z wyjątkiem:
 - a) organizacji dopuszczonych do prowadzenia działalności gospodarczej,
 - b) zarządów głównych organizacji dotowanych z budżetu oraz
 - c) organizacji rolniczych i leśnych,
 - 5) zespołów adwokackich,
 - 6) komorników,
 - 7) administracji nieruchomości znajdujących się w zarządzie jednostki gospodarki uspołecznionej, jeżeli na otwarcie rachunku wyraziła zgodę ta jednostka,
 - 8) komitetów blokowych,
 - 9) innych komitetów utworzonych za zgodą właściwych organów władzy lub administracji państwowej w celu wykonywania działalności o charakterze społecznym.
- § 5. PKO otwiera i prowadzi rachunki pomocnicze:
- 1) za zgodą banku, w którym otwarty jest rachunek główny — dla jednostek gospodarki uspołecznionej, organizacji politycznych, zawodowych i społecznych oraz jednostek gospodarki nie uspołecznionej,
 - 2) na zlecenie i w zakresie ustalonym przez Ministerstwo Finansów — dla jednostek budżetowych.

§ 6. PKO prowadzi obsługę ludności w zakresie pożyczek państwowych na zasadach określonych szczególnymi przepisami.

§ 7. PKO udziela pracowniczym kasom zapomogowo-pożyczkowym związków zawodowych specjalnych kredytów na

zakup artykułów przemysłowych przez ich członków w zakresie ustalonym szczególnymi przepisami.

§ 8. PKO prowadzi inkaso należności na rzecz przedsiębiorstw uspołecznionych z tytułu sprzedaży ratalnej z polecenia i na rzecz przedsiębiorstw handlu uspołecznionego.

§ 9. PKO wykonuje ponadto inne czynności określone szczególnymi przepisami oraz czynności zlecone przez Ministra Finansów z mocy § 3 statutu Powszechnej Kasy Oszczędności.

§ 10. 1. Przepisy zarządzenia nie naruszają określonych w odrębnych przepisach uprawnień:

- 1) Narodowego Banku Polskiego — w zakresie prowadzenia rachunków bieżących dla organizacji politycznych, społecznych i zawodowych,

2) spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowych — w zakresie gromadzenia i obsługi wkładów oszczędnościowych oraz prowadzenia rachunków bieżących i pomocniczych.

2. Jeżeli stosownie do przepisów niniejszego zarządzenia i przepisów, o których mowa w ust. 1, rachunek bankowy (nie wyłączając rachunku wkładów oszczędnościowych) może być prowadzony przez PKO lub spółdzielnię oszczędnościowo-pożyczkową, prawo wyboru należy do osoby (jednostki) ubiegającej się o otwarcie rachunku.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Albrecht

385

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 29 sierpnia 1963 r.

w sprawie uprawiania żeglugi przez statki turystyczne i sportowe na śródlądowych drogach wodnych.

Na podstawie § 4 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38; poz. 224) w związku z § 53 ust. 5 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 23 lutego 1961 r. w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski Nr 23, poz. 111) zarządza się, co następuje:

Przepisy wstępne.

§ 1. 1. Przepisy zarządzenia obowiązują na śródlądowych drogach wodnych uznanych za żeglowne lub spławne na mocy odrębnych przepisów.

2. Przepisy zarządzenia nie dotyczą uprawiania żeglugi przez statki turystyczne i sportowe na granicznych drogach wodnych.

§ 2. 1. Za statek turystyczny i sportowy uważa się jacht motorowy i zagłowy, łódź wiosłarską, kajak oraz każdy inny obiekt pływający z własnym napędem mechanicznym lub bez napędu, używany na śródlądowych drogach wodnych do uprawiania sportu lub turystyki.

2. Za statek turystyczny i sportowy znajdujący się w ruchu uważa się statek, który nie jest złączony jakimkolwiek urządzeniem z łądem lub z dnem drogi wodnej i nie znajduje się na mieliźnie, a pozostaje pod działaniem maszyn, wioseł, wiatru, prądu wody lub jest holowany z brzegu.

§ 3. Za porę dzienną uważa się część doby od wschodu do zachodu słońca, a za porę nocną część doby od zachodu do wschodu słońca.

§ 4. 1. Szlak żeglowny jest to pas wody o dostatecznej dla żeglugi głębokości i szerokości.

2. Za prawą stronę szlaku żeglownego uważa się na rzekach prawą stronę szlaku w kierunku biegu rzeki; przeciwną stronę szlaku uważa się za stronę lewą. Na jeziorach i szczytowych odcinkach kanałów sztucznych, łączących dwie rzeki, za prawą stronę szlaku uważa się prawą stronę szlaku w kierunku od wschodu na zachód albo w kierunku od południa na północ; przeciwną stronę szlaku uważa się za stronę lewą.

§ 5. Za okres nawigacyjny uważa się część roku kalendarzowego, w której ruch statków może odbywać się bez przeszkód wynikających z zamarzania wody lub spływu lodów. Okres nawigacyjny trwa w zasadzie od 16 marca do 15 grudnia; okres przerwy zimowej trwa w zasadzie od 16 grudnia do 15 marca. Otwarcie i zamknięcie nawigacji każdorazowo ustala administracja dróg wodnych w porozumieniu z administracją żeglugową.

Rejestracja, dokumenty i oznakowanie statków turystycznych i sportowych.

§ 6. 1. Statki turystyczne i sportowe podlegają obowiązkowi rejestracji administracyjnej.

2. Rejestrację statków przeprowadza właściwy miejscowo organ administracji żeglugowej.

3. Statki turystyczne i sportowe z własnym napędem mechanicznym, wbudowanym na stałe, oraz inne, jeżeli ich powierzchnia przekracza 20 m², powinny posiadać świadectwo zdolności żeglugowej.

4. Przy zgłoszeniu do rejestracji statków o powierzchni poniżej 20 m², które nie są obowiązane posiadać świadectwa zdolności żeglugowej, zgodność zgłoszonych do rejestracji danych ze stanem faktycznym oraz zdolność statku do żeglugi z podaniem dopuszczalnej liczby osób, które może zabrać statek, stwierdzają kluby sportowe lub inne organizacje sportowe i turystyczne, upoważnione w zależności od rodzaju statku przez Polski Związek Kajakowy, Polski Związek Motorowodny, Polski Związek Towarzystw Wiosłarskich lub Polski Związek Żeglarski, zwane w dalszym ciągu „właściwymi polskimi związkami sportowymi”.

5. Tryb przeprowadzania rejestracji oraz wydawania świadectw zdolności żeglugowej regulują odrębne przepisy.

§ 7. 1. Statki turystyczne i sportowe powinny posiadać umieszczony na zewnątrz numer rejestracyjny.

2. Numer rejestracyjny umieszcza się na zewnątrz obu burt w części dziobowej.

3. Wyścigowe łodzie wiosłarskie oraz wyścigowe kajaki powinny posiadać umieszczoną obok numeru rejestracyjnego literę „W”.